

ISBN 978-964-7049-62-7
Rls. 130000

PEYMAN HOOSHMANDZADEH

Mahriz
Publica-
tions
مشرفان

Supported by

FANOOSPOTO

Loake
SHOEMAKERS

نگارخانه اثر Assar
Art Gallery

Mahriz
Publications
نشر ماهریز

کتاب ۱۰۰ - عکس‌های پیمان هوشمندزاده

مدیر هنری و طراح گرافیک: ایمان صفایی

دستیار طراح گرافیک: پرگل بزرگ | ویراستار: خشایار فهیمی | مترجم: سهراب مهدوی

مدیر تولید: هویار اسدیان | مدیر داخلی: تایماز منقبتی | مدیر اجرایی: سولماز نراقی

چاپ اول: ۱۳۸۸ | شمارگان: ۱۵۰۰ نسخه | قیمت: ۱۳۰۰۰۰ ریال

اینوگرافی و چاپ: نقلا | صحافی: معین

ناشر ماهریز: تهران، کدیستی ۱۳۳۹۸۲۵۱۳۳

فروشگاه: تهران، خیابان ولیعصر، تقاطع میرداماد، مرکز خرید اسکان،

طبقه‌ی زیر همکف، شماره‌ی ۹، تلفن: ۸۸۶۵۴۷۰۶

تمامی حقوق این کتاب برای هنرمند و ناشر محفوظ است.

هر گونه استفاده از تصاویر این کتاب منوط به اجازه‌ی کتبی هنرمند و ناشر است.

100 - Peyman Hooshmandzadeh

A Mahriz Book

Published by Mahriz

95, 16th St., North Kargar Ave.

Tehran- Iran

Postal Code: 1439835133

Tel & Fax: +98 21 88011034

Email: info@mahriz.com

ISBN: 978-964-7049-62-7

Art Director & Graphic Designer: **Iman Safaei**

Assistant Graphic Designer: **Pargol Bozorg** | Editor: **Khashayar Fahimi**

English translation: **Sohrab Mahdavi** | Production Manager: **Hooyar Asadian**

Bureau Chief: **Taymaz Manghebati** | Executive Manager: **Solmaz Naraghi**

Color separation & print: **Nazar** | Bound by **Moelin**

First Edition: October 2009 | 1500 copies

قهوه‌خانه در ایران ابتدا محلی برای افراد مرفه جامعه بوده است؛ ولی به مرور زمان پای قشرهای دیگر نیز به این مکان باز شد. در دوره‌ای که این مجموعه کار می‌شد، نه تنها هیچ نشانی از سوابق قهوه‌خانه نبود بلکه تنها جایی برای افراد کم‌درآمد جامعه محسوب می‌شد و برخلاف آن‌چه که در تاریخچه‌اش آمده، نه نشانی از (نهاد فرهنگی) بودنش دیده می‌شد و نه رفاهش. اما هرچه بود جمع همگون و یکدستی بود؛ یکدستی‌ای که شاید مهم‌ترین علت انتخابشان برای عکاسی محسوب می‌شد. یکدستی‌ای که یا به دلیل یکسانی طبقه‌ی اجتماعی‌شان بود و یا به علت معاشرت زیادشان با یکدیگر. نکته‌ای که رعایت آن نه تنها تو را به هم‌صحبتیشان می‌کشاند بلکه باعث اطمینانی می‌شد که آغاز عکاسی بود. اطراف میدان راه‌آهن به شعاعی تا میدان شاپور، محدوده‌ی نشان‌شده، جهت کار بود. کاری که از آذر سال هفتاد و چهار تا مهر ماه سال هفتاد و پنج ادامه داشت. در این بین، به نیت حفظ مشخصات هر فرد، جمع‌آوری اطلاعات متأسفانه در نیمه‌ی کار آغاز شد و بخشی از افراد، ناشناس ماندند. هرچند که این اطلاعات تأثیری بر عکس‌ها نخواهد گذاشت اما قصد آن بود که شاید روزی به کار آید.

Originally, teahouses in Iran were the gathering place of the wealthy; in time, people from other social layers started to frequent them. In the period that I was working on teahouses, there were no traces of that historic past. Regulars were only people from the lower social strata. I could neither see teahouses as intellectual institutions nor find hints of prosperity.

Whatever it was, however, there was a uniformity in the crowd, which was the main reason for doing this collection, a consistency that was possibly due to their social standing or due to their long time association. Respect for this uniformity gained me an entrance in teahouses and a sense of belonging that photography requires.

I covered an area that extended from Râhâhan Square to Shâpur Square. I started work in 1995 and continued till October 1996. Unfortunately I began collecting the information of individuals who appear in the photographs halfway through the project and many of the faces remain unknown. It could be that such information do not affect the images in any fundamental way but they could've been of use at some juncture.